

بررسی میزان افسردگی در بیماران لوسمی بستری در بیمارستان طالقانی کرمانشاه

جلال شاکری، وحید فرنیبا، نسرین عبدلی

مقدمه: افسردگی حالتی است که بر کیفیت حُلق شخص تأثیر عمیق گذاشته و نحوه ادراک او را از خودش و از محیطش دگرگون می‌سازد. و با کاهش انرژی، اشکال در تمرکز اختلال خواب، اشتها، فعالیت جنسی و سایر ریتم‌های بیولوژیک مشخص می‌شود و این اختلالات عملاً همیشه منجر به اختلال در عملکرد شغلی، روابط اجتماعی و بین فردی می‌گردد. لوسمی عبارت است از گروه ناهمگونی از بیماری‌ها که با انفیلراسیون سلول‌های نئوپلاستیک سیستم خونساز در خون، مغز استخوان و سایر بافت‌ها مشخص می‌شود. اهدافی پژوهش بررسی میزان افسردگی در نمونه مورد بررسی در پایه BDI، چگونگی توزیع میزان شدت افسردگی در نمونه مورد بررسی بر اساس طبقه بندی نمرات BDI و بررسی ارتباط بین خصوصیات جمعیتی نمونه با افسردگی

روش کار: پژوهش حاضر یک بررسی توصیفی - مقطعی می‌باشد. جامعه مورد بررسی را ۱۱۸ نفر از بیماران لوسمی بستری در بیمارستان طالقانی کرمانشاه تشکیل می‌داد که در طی سال ۱۳۸۱ مورد مصاحبه قرار گرفتند.

بیماران توسط تست افسردگی BECK و پرسشنامه DSMIV که توسط آزمودنی پاسخ داده می‌شد مورد ارزیابی قرار گرفتند. بر اساس آزمون BECK بیماران که نمره‌ای برابر و بالاتر کسب کرده بودند به عنوان موارد مشکوک به افسردگی در نظر گرفته شدند. پس از جمع‌آوری پرسشنامه‌ها اطلاعات حاصله در مورد افسردگی بر اساس اهداف مذکور مورد ارزیابی قرار گرفت.

نتایج: از کل نمونه مورد بررسی $N=118$ نفر بر اساس معیار ۳۹ نفر (درصد ۳۳/۰۵) مبتلا به افسردگی بودند و بر اساس معیار BECK ۷۱ نفر (درصد ۶۰/۱۷) مبتلا به افسردگی بودند.

در این بررسی بین افسردگی با جنس و تأهل و شغل و میزان تحصیلات، مدت ابتلا به لوسمی، آگاهی از بیماری خود و محل سکونت بیمار و نوع لوسمی و نحوه درمان ارتباط معنی‌داری یافت شد.

کلیدواژه: افسردگی - لوسمی

